

[Frode Carstensen.]

ninger, ligesom vi finder det naturligt, at der i de tilfælde, hvor der samtidig med overgangen til selveje sker en betydelig udvidelse af ejendommenes jordtilliggende med deraf følgende store ny- og ombygninger, ydes lån efter reglerne i § 55 i statshusmandsloven.

Da det må forudses, at en stor part af de 800—900 brug, der omfattes af denne lovgivning, vil benytte lovene inden fristens udløb den 1. april 1959, vil det måske vise sig, at rådighedsbeløbet på de 5 mill. kr. snarere er i underkanten end i overkanten af, hvad denne lovgivning vil koste.

Venstre kan stemme for lovforslaget i den form, hvori det er fremsat af den højtæredede landbrugsminister, såvel under hensyn til lånenes størrelse til de forskellige kategorier af låntagere som til rådighedssummens størrelse.

Det er med tilfredshed, vi ser lovgivningen for lejhuse samlet i bestemmelserne, og vi finder derfor, stk. 2 og 3 i § 4 i det foreliggende lovforslag hensigtsmæssige.

Vi ønsker lovforslaget en velvillig behandling her i tinget.

Fibiger: Mit parti har tidligere givet tilslutning til den lovgivning, som her føres videre, og jeg har egentlig ingen bemærkninger at gøre til det, der foreslås her. De ændringer, som her finder sted, forekommer mig rimelige, og jeg kan på mit partis vegne tilseje en velvillig behandling af lovforslaget.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale en hurtig og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Fuglsang: Jeg skal ikke komme nærmere ind på det lovforslag, der her er til behandling. Jeg finder det i høj grad påkrævet, at man gennemfører visse særlige regler angående ydelse af lån til lejhuses overgang til selveje. Jeg skal som de øvrige ærede ordførere anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse her i tinget.

Oluf Pedersen: Jeg anser det forsåvidt for lidet tiltalende, at staten nu også skal til at finansiere visse ejendommers over-

tagelse til selveje, selvom det forsåvidt kun drejer sig om, at en ny lov afløser en gammel. Hvis kreditforeningerne her i landet røgtede de opgaver, som er deres naturlige opgaver, nemlig at finansiere indenfor en rimelig grænse, skulle en lov som denne være unødvendig. Men under de givne forhold skal også jeg anbefale at gennemføre lovforslaget, og jeg kan udtrykke tilfredshed med, at man sætter en afdragstid på 40 år. Der er ingen tvivl om, at den afdragstid på 60 år, man har i øjeblikket, er for lang. Det gælder her, som det gælder for byggestøtteloven, at når man har de små afdrag, modvirker det den naturlige opsparing i samfundet, og man klager jo over opsparingsens ringe størrelse. Det vigtigste og bedste middel til at fremme opsparingen ville være, om der var en kort afdragstid på lånene, også de lån, staten giver.

Landbrugsministeren (Smørum): I anledning af den bemærkning, der blev fremsat af mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen, med hensyn til den kritik, der forleden var fremme overfor jordlovsudvalget, vil jeg gerne sige, at forholdet er jo det med hensyn til administrationen af denne lovgivning, at der i det sidste par år har været lagt meget stærkt beslag ikke alene på medlemmernes, men også i høj grad på embedsmændenes tid indenfor jordlovsudvalget. Når disse sager skal ordnes, skal der føres mange forhandlinger, dels med godsforvaltere og undertiden også med lokale myndigheder, og det gælder naturligvis ikke alene administrationen af denne specielle lov, men det gælder også administrationen af jordlovgivningen i al almindelighed. Det er let at rette kritik imod jordlovsudvalget, men når man har set det lidt nærmere efter indenfor de rigsdagsudvalg, der har behandlet disse ting, har det adskillige gange vist sig, at der ikke er noget at lægge jordlovsudvalget til last, men at fejlen må søges andetsteds. Men jeg vil, som jeg sagde forleden dag, meget gerne medvirke til en hurtigere ekspedition af disse sager, selvom det som regel ikke er ting, der lader sig ordne i en håndevending.

Jeg takker iøvrigt for den meget velvillige behandling af lovforslaget og for den til-